

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/8/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711010200
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anton Lukáč
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8711010200.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Antona Lukáča a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Petra Reváka na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.6.2012, v trestnej veci obžalovaného U. V. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., v konaní o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T 49/2011 zo dňa 12.1.2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného U. V..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad uznal obžalovaného U. V. za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa 19.7.2010 v čase okolo 7.30 hod. na parkovisku pred obytným bocom M. na ul. R. č. XXXX/XX v P. po rozhovore ohľadom susedského spolunažívania sa rozohnal laktom ruky smerom k hlave Ing. G. G., nar. X.X.XXXX, trvalo bytom P., ul. U. č. XXXX/X, prechodne bytom P., ul. R. č. XXXX/XX, ktorá v tom čase sedela vo svojom osobnom motorovom vozidle a mala otvorené okno, obžalovaný bol ľavou rukou opretý o jej motorové vozidlo a pravou rukou naznačil pohyb tak, že lakeť zodvihol, ruku mal zovretú v päšť a urobil pohyb, akoby ju chcel udrieť, na čo sa poškodená uhla, po čom jej vulgárne nadával a vyhrážal sa zabitím, čím u poškodenej Ing. G. G., nar. X.X.XXXX, trvalo bytom P., U. č. XXXX/X vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 360 ods. 1, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania namieta, že z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vyplýva zjavný rozpor medzi výpoveďou obžalovaného a medzi výpoveďou poškodenej. Obžalovaný popiera, aby sa bol vyhrážal poškodenej zahnaním rukou. Pretože nebol jednoznačne preukázaný výhražný pohyb rukou, mal súd skutok posudzovať iba ako slovné vyjadrenie obsahujúce vulgarizmus a slovo „zabijem ťa“. Toto slovné spojenie nemohlo u poškodenej vzbudiť dôvodnú obavu o svoj život a zdravie vzhľadom ku kontextu celého prípadu. Tvrdí, že je mu ľúto, že poškodenej povedal slovné vyjadrenie pred domom, kde spoločne bývajú. Tieto slová však nemyslel vážne, boli povedané v afekte.

Súčasne obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania poukazuje aj na výnimočné okolnosti prípadu, keďže žije s družkou a 68-ročným otcom po infarkte. Jeho družka je zdravotne postihnutá, má invalidný dôchodok, trpí ťažkou formou epilepsie. Za takéhoto stavu existuje reálna obava, že počas jeho dlhodobej neprítomnosti v prípade nariadenia výkonu trestu by chod domácnosti musela zabezpečovať

družka, pretože otec je nevládny. Z tohto dôvodu názor, že v prípade uznania viny sú splnené podmienky na ponechanie predchádzajúceho podmieneného odsúdenia v trestnej veci okresného súdu v konaní sp. zn. 4T 49/2011.

V podstate z týchto dôvodov sa domáha, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a jeho spod obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

Na základe podaného odvolania oprávnenou osobou a v zákonnej lehote krajský súd postupoval v súlade s ust. § 317 ods. 1 Tr. por. a preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Vzhľadom na obsah podaného odvolania obžalovaným krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v celom rozsahu a po jeho preskúmaní sa dopracoval k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Súd prvého stupňa náležitým spôsobom vykonal dôkazy na hlavnom pojednávaní v rozsahu, ktorý je nevyhnutný na jeho rozhodnutie, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a tak sa dopracoval ku zákonným skutkovým záverom.

Obžalovaný U. V. sa k trestnej činnosti v podstate priznal. Priznáva slovné vyjadrenie vo vzťahu k poškodenej, avšak poprel, aby bol uskutočnil výstražný pohyb rukou. Na hlavnom pojednávaní však tvrdí, že v kritickom momente bol rozčúlený, konal skratovo a urobil pohyb pravou rukou, ktorú mal ohnutú v lakti a použil výraz „ty kurva, zabijem ťa“.

Trestná činnosť obžalovaného, jeho konanie, ktoré zakladá znaky žalovaného trestného činu, je preukázaná predovšetkým z výpovede poškodenej Ing. G. G.. Poškodená tvrdí, že po tom, čo nasadla do motorového vozidla a po tom, čo poprosila obžalovaného o upustenie zanechávania vlasov na jej rohožke, na dverách po upratovaní bytu, obžalovaný najprv nereagoval a následne ju zastavil a vyjadroval nesúhlas s podozreniami na nevhodné konanie družky obžalovaného. Obžalovaný pritom ľavou rukou sa oprel o jej auto a pravou rukou naznačil pohyb, keď zodvihol ruku, mal zovretú päšť. Obžalovaný pritom použil výraz - vyjadrenie - „ty kurvo, zabijem ťa“.

Toto konanie zo strany obžalovaného malo aj pokračovanie počas jazdy motorovým vozidlom poškodenej, avšak túto časť jeho protiprávneho konania súd prvého stupňa vypustil, pretože obžalovaný bol za neho už postihnutý zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu uložená pokuta vo výške 100,- eur. Vzhľadom na odvolanie iba zo strany obžalovaného, krajský súd touto skutočnosťou sa pri preskúmaní veci nezaoberal, pretože nemohol vo veci konať v neprospech obžalovaného.

Ani krajský súd nemal dôvod neveriť poškodenej G., tak ako jej výpoveď hodnotí súd prvého stupňa. V tejto súvislosti je potrebné ešte poukázať na výpoveď svedkyne R. F., predsedníčky Spoločenstva vlastníkov bytov, ktorej bolo známe, že obžalovaný, ako aj jeho družka sa nezúčastňovali na domových schôdzach a pokiaľ niekto zo spolubývajúcich vlastníkov bytov ich upozornil na nedostatky týkajúce sa udržiavania poriadku, tak odpadky boli vyhádzané pred jeho dvere.

Svedok R. U., ktorému poškodená hneď po inkriminovanej udalosti zatelefonovala, tvrdí, že poškodená bola preľaknutá, bála sa. Poškodená hneď v inkriminovaný deň trestnú činnosť obžalovaného oznámila na políciu.

Po správnom zistení skutkového stavu súd prvého stupňa správne aj právne vyhodnotil konanie obžalovaného. Obžalovaný svojím konaním sa dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, pretože inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu.

Dôvodnou obavou podľa ustálenej súdnej praxe treba rozumieť vyšší stupeň tiesnivého pocitu z nastávajúceho zla, ktorým sa hrozilo. Pri hodnotení konania páchatela je treba brať do úvahy okolnosti

konkrétneho prípadu a prihliadať aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje.

Z výpovede svedka R. U. vyplýva, že poškodená mala tiesnivý pocit z vyhrážky zo strany obžalovaného. Nemožno pritom prehliadnuť aj tú okolnosť, že poškodená sa v byte, ktorý je v susedstve s bytom obžalovaného, zdržiava iba vtedy, keď príde jej priateľ zo služobnej cesty. Sama sa už v byte nezdržiava.

Aj z týchto okolností krajský súd pokladá rozhodnutie súdu o vine obžalovaného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. za zákonné, pretože obžalovaný sa vyhrážal poškodenej smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu.

Správne súd prvého stupňa pri hodnotení osoby obžalovaného poukazuje na negatívnu správu od jeho posledného zamestnávateľa, ako aj na záznamy o riešení troch jeho priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/, d/ zákona o priestupkoch.

Okresný súd po zákonom rozhodnutí o vine obžalovaného nepochybil ani pri ukladaní trestu.

Obžalovaný žalovaný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za iný úmyselný trestný čin - zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. vo veci Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T 68/2010. Trestným rozkazom zo dňa 20. mája 2010 bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu troch rokov pri súčasnom nariadení probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Pretože obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, bolo potrebné mu uložiť trest odňatia slobody spojený s výkonom. Po zohľadnení výmery, trestu odňatia slobody, ktorý obžalovanému hrozí nariadením výkonu podmieneného trestu, uloženie trestu odňatia slobody v súdnej trestnej veci na dolnej hranici trestnej sadzby má oporu v zákonných ustanoveniach rozhodných pri ukladaní trestu.

Pretože obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody doposiaľ nebol, zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia má oporu v znení ust. § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Z týchto dôvodov bolo potrebné odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.